

een filmdoek, het smaakt naar meer

urkenstaat is, enkel
al en schreeuwle-
kon in Turnhout
pikken die krachtig
en. Open Doek heeft
lms worden altijd
ze hier en nu perti-
t ze buiten Europa
svendien overtuigen
nen ze dat iemand
programmeert en er
t. In televisie-
ensen blijkbaar zeld-
beurt het al jaren
in klein team onder
moelbare Marc

er wordt dus bewe-
llisten ongelijk heb-
siteit en toegankelijk-
stet uit, maar kunnen
atuurlijk moet je daar

als organisatie echt voor kiezen. Open Doek kan en wil programmeren in het grote commerciële cinema-complex van Turnhout, werkt samen met mediasponsor Gazet van Antwerpen en investeert in stedelijke netwerking, bijvoorbeeld met cultureel centrum De Warande. Het festival gaat dus breed en kiest voor de lange termijn. Niet alleen was dit de 15de editie, er is ook het hele jaar een 'reguliere' pro-

grammering op dinsdagavond. Dat werkt: menig Turnhoutenaar zakt die avond af naar Utopolis zonder zelfs te weten welke film er te zien zal zijn. Open Doek trekt de diversiteit ook door naar alle niveaus van de organisatie: eigen personeel, structurele omkadering, publiek. En ze vullen ze niet enkel cultureel in, maar op verschillende manieren. De samenwerking met de gedetineerden van

Voor de zoveelste keer wordt bewezen dat cultuurpopulisten ongelijk hebben: kwaliteit, diversiteit en toegankelijkheid sluiten elkaar niet uit, maar kunnen elkaar versterken

Merksplas, die al jaren hun eigen festivaljury hebben, is daar een voorbeeld van.

Wie nog beweert dat er in de culturele sector in Vlaanderen geen werkingen zijn die investeren in participatie en creatieve antwoorden op de interculturele uitdagingen, wordt niet gehinderd door echte kennis van zaken. Uitgeverij EPO en het Vlaams Theater Instituut hebben net een lange reeks van die 'good practices' samengebracht in het schitterende boek *Tracks. Artistieke praktijk in een diverse samenleving*. Wat mij betreft, zou het verplichte lectuur mogen zijn, niet alleen in de culturele sector, maar in het onderwijs, de media, het bedrijfsleven en zeker ook op politieke kabinetten en administraties. Laten we voor een keer eens hoog van de toren blazen: ook al zijn er geen zaligmakende recepten, er valt van de culturo's wel degelijk iets te leren. *Tracks* biedt het beste bewijs dat doctor

honoris causa Tom Lanoye overschot van gelijk heeft als hij stelt dat we in een diverse samenleving moedigere en zinvollere dingen te doen hebben dan de ontwikkeling van een 'dresscode' voor het personeel in grote steden. In onze verdraagzaamheid zo bang en onverdraagzaam worden dat we over ieder keppeltje of iedere hoofdhoek achter een stadsloket vallen: in de 'provinciestad' Turnhout waren er vorige week veel films te zien die toonden dat ook zulke 'goeie bedoelingen' wel eens ontaarden in zuiverheidsfanatisme. Allemaal redenen dus om ervoor te zorgen dat de hele wereld en haar cinema ook zijn open doek krijgt in 'kosmopolitische' steden als Antwerpen en Brussel.

Jan Goossens is artistiek leider van de KVS. Voor *De Gedachte* schrijft hij om de twee weken een opiniestuk.

DN 3004

0196